

- καὶ ὅτι οἱ τὸ ἑμοσύσιον δοξάζοντες, ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν καὶ Μακεδονιανῶν ἐλαυνόμενοι πρὸς τὴν Ῥώμην διαπρεσβεύονται. 1317.
- ΙΑ'. Ὁμολογία Εὐσταθίου, Σιλβανοῦ, Θεοφίλου, τῶν ἀπὸ Μακεδονίας, πρὸς Λιβέριον τὸν Ῥώμης ἐπίσκοπον. 1320.
- ΙΒ'. Περὶ τῆς ἐν Σικελίᾳ συνόδου, καὶ τῆς ἐν Τυάνοις, καὶ περὶ τῆς ἐν Κιλικίᾳ προσδοκωμένης ἐσεσθαι, ἣν διέλυσεν Οὐάλης· καὶ περὶ τοῦ τότε διωγμοῦ, καὶ ὡς Ἀθανάσιος ὁ μέγας πάλιν φυγὼν, ἀπεκρύβη· καὶ ὡς πάλιν γράμμασιν Οὐάλεντος ἀνεφάνη, καὶ τὰς κατ' Αἴγυπτον ἐκκλησίας διεῖπεν. 1321.
- ΙΓ'. Ὡς μετὰ Εὐδόξιον Δημόφιλος Ἀρειανὸς Κωνσταντινουπόλεως γίνεται ἐπίσκοπος· τὸ δὲ εὐσεβὲς, Εὐάγριον προχειρίζονται· καὶ περὶ γενομένου ἐντεῦθεν διωγμοῦ. 1328.
- ΙΔ'. Περὶ τῶν πρέσβειων τῶν εὐσεβῶν ὀγδοήκοντα, οὓς Οὐάλης σὺν πλοίῳ μέτης θαλάσσης κατέκρυπεν ἐν Νικομηδείᾳ. 1328.
- ΙΕ'. Περὶ τῆς διαφορᾶς Εὐσεβίου τοῦ Καισαρείας, καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου. Καὶ ὡς ἐντεῦθεν οἱ Ἀρειανοὶ θάρσος λαβόντες, τῇ Καισαρέῳ ἐπιφοιτῶσι, καὶ ἀποκρούονται. 1329.
- ΙΣ'. Ὡς μετὰ Εὐσέβιον Βασίλειος τὴν Καππαδοκίαν ἐπετράπη, καὶ περὶ τῆς πρὸς Οὐάλεντα παρήρησις αὐτοῦ. 1332.
- ΙΖ'. Περὶ τῆς συμμαχίας Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου· καὶ ὡς ἄκροι γενόμενοι ἐπὶ σοφίᾳ, τοῦ ἐν Νικαίᾳ δόγματος ὑπερίσταντο. 1333.
- ΙΗ'. Περὶ τοῦ γενομένου ἐν τῇ πρὸς Ὁρρόντην Ἀντιοχείᾳ διωγμοῦ· καὶ περὶ τοῦ ἐν Ἐδέσῃ εὐκταρίου τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ, καὶ περὶ τῆς ἐκεῖσε συνάξεως, καὶ ὁμολογίας τῶν Ἐδεσηνῶν. 1336.
- ΙΘ'. Τελευτὴ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, καὶ Λουκίου τοῦ Ἀρειονόφρονος ἄνδρος εἰς τὸν θρόνον, καὶ ὅσα κακὰ τὰς ἐν Αἰγύπτῳ ἐκκλησίας κατέλαβε· καὶ ὡς Πέτρος ὁ μετὰ Ἀθανάσιον, διακράς εἰς Ῥώμην διέβη. 1337.
- Κ'. Περὶ τοῦ διωγμοῦ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ μοναχῶν, καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου· ὡς διὰ τὸ ὀρθὸν δόγμα ἐν τινι νησιδίῳ περιωρίσθησαν, καὶ τῶν θαυμάτων αὐτῶν διεπράττοντο. 1340.
- ΚΑ'. Κατάλογος τῶν τόπων, ἐνθα τὸ δόγμα τῶν ἐν Νικαίᾳ ἐπρεσβεύετο· καὶ περὶ τῆς τῶν Σκυθῶν πίστεως, καὶ περὶ Βρεττανίωνος τοῦ ἡγουμένου τοῦ ἔθνους. 1344.
- ΚΒ'. Ὅτι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ κινηθέντος τοῦ περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος λόγου ἐκυρώθη ἑμοσύσιον λέγεσθαι Πατρί τε καὶ Υἱῷ. 1345.
- ΚΓ'. Περὶ τελευτῆς Λιβερίου Ῥώμης, καὶ Δαμάσου καὶ Οὐρσικίου τῶν μετ' αὐτόν· καὶ ὡς ἐν Ἑσπέρα, πᾶσα τὸ ὀρθὸν ἐδόξαζε, πλὴν, Μεδισολάνων καὶ Αὐξεντίου τοῦ ταύτης ἀρχιερέως· καὶ περὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ συνόδου, ἥτις καθεῖλεν Αὐξέντιον, καὶ τοῦ ὅρου αὐτῆς ἔγραψε. 1348.
- ΚΔ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου, ὅπως εἰς ἀρχιερέα προεβλήθη, καὶ εὐσεβεῖν τοὺς λαοὺς ἀνέπεισεν· ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἐν Φρυγίᾳ Ναυατιανῶν, καὶ τοῦ Πάσχα. 1353.
- ΚΕ'. Περὶ τῶν Ἀπολιναρίων, τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ· καὶ τοῦ πρεσβυτέρου Βιταλιανοῦ· καὶ ἐκ ποίας αἵρέσεως κινηθέντες εἰς αἵρέσεις ἐξέκλιναν. 1357.
- ΚΣ'. Περὶ Εὐνομίου καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ Ἀετίου· καὶ τὰ κατ' αὐτοὺς, καὶ τί ἐδογματίζον, καὶ ὅτι πρῶτοι οὗτοι μίαν κατὰδυσιν ἐπὶ τοῦ βαπτίσματος ἐπενόησαν. 1361.
- ΚΖ'. Περὶ Ἀπολιναρίου καὶ Εὐνομίου, οἳ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐν τῇ πρὸς Νεκτάριον γράφει ἐπιστολῇ· καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας τῶν τότε βιούντων μοναχῶν τὰ τῆς αὐτῶν ἐσβέσθη αἵρέσεως· πᾶσαν γὰρ τὴν ἑω σχεδὸν ἡ αἵρεσις τῶν δύο τούτων διέλαβε. 1368.
- ΚΗ'. Περὶ τῶν κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκεῖνους ἀκμασάντων ἁγίων ἀνδρῶν ἐν Αἰγύπτῳ, Ἰωάννου, Ὠρ, Ἀμῶν, Βήνου, Θεωνᾶ, Κόπρου, Ἑλλῆ, Ἠλίας, Ἀπελλοῦ, Ἰσιδώρου, Σεραπίωνος, Διοσκόρου, καὶ Εὐλογίου. 1369.
- ΚΘ'. Περὶ τῶν ἐν Θηβαίδι μοναχῶν, Ἀπολλῶ, Δωροθέου, Πιλάμωνος, Ἰωάννου, Μάρκου, Μακαρίου, Ἀπολλωνίου, Μωσέως, Παύλου τοῦ ἐν Φέρμῃ, Παχῶν, Στεφάνου καὶ Πίωρ. 1373.
- Λ'. Περὶ τῶν ἐν Σκήτῃ μοναχῶν, Ὁριγένους, Διδύμου, Κρονίωνος, Ὁρσισίου, Πουτουβάτου, Ἀρσίνωνος, Ἀμῶν, Εὐσεβίου καὶ Διοσκόρου τῶν ἀδελφῶν, καὶ Μακρῶν λεγομένων, καὶ Εὐαγρίου τοῦ φιλοσόφου. 1381.
- ΛΑ'. Περὶ τῶν ἐν τῇ Νιτρὶ, καὶ τῶν καλουμένων Κελλίων μοναστηρίων· καὶ περὶ τῆς μονῆς τῶν Ῥινοκουρούρων· περὶ Μέλωνος, Διονυσίου, καὶ Σόλωνος. 1388.